

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/58/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3710207019
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3710207019.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členiek JUDr. Gabriely Janákovskej a JUDr. Eriky Zajacovej v právnej veci navrhovateľky V. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. N., O. XXX/X-X, zastúpenej M.. L. N., V., V. G. A., D. Z. XXXX proti odporcom 1/ C. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, 2/ M. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, obaja zastúpení M.. U. N., V., V. G. A. N., D. A. C. XX/X, o určenie práva prechodu po nehnuteľnosti, na odvolanie odporcov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 7. decembra 2011, č.k. 7C/125/2010-127, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že navrhovateľka je oprávnená prechádzať pešo i vozom po parcele KNC XXXX/X „zastavané plochy a nádvorí“ o výmere 52 m², zapísanej na LV XXXX k.ú. X. na pozemky KNC XXXX „zastavané plochy a nádvorí“ o výmere 161 m² a KNC XXXX „záhrady“ o výmere 64 m² zapísané na LV XXXX k.ú. X.. Odporcov 1/, 2/ zaviazal k povinnosti výkon tohto práva strpieť. Odporcov 1/, 2/ zaviazal nahradiť navrhovateľke trovy konania 739,77 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právnej zástupkyne navrhovateľky. Rozhodnutie odôvodnil konštatovaním zisteného skutkového stavu veci, z ktorého mal za preukázané, že navrhovateľka od kúpy rodinného domu XXX a príľahlých pozemkov, t.j. od roku 1985 až do roku 2007 využívala na prechod k svojim nehnuteľnostiam parcelu KNE XXX a tiež časť parcely KNC XXX, z ktorej bola vytvorená parcela odporcov KNC XXXX/X. Bolo preukázané, že tento prístup využívala nielen navrhovateľka od roku 1985, ale už dávno predtým aj predchádzajúci vlastníci rodinného domu XXX a príľahlých parciel - jej právni predchodcovia G. O. a jej dcéra V. C., ktorá navrhovateľke a jej vtedajšiemu manželovi M. G. rodinný dom č. XXX odpredala. Tento prechod využívali tiež odporcovia ako vlastníci rodinného domu súpisné č. XXX, a tiež spoluvlastníci rodinného domu súpisné č. XXX O. H., jeho brat a predtým ich rodičia. Skutočnosť, že časť parcely KNC XXXX, zodpovedajúcu parcele KNC XXXX/X, slúžila na uvedený prechod, potvrdilo aj vyjadrenie a rozhodnutie bývalého Miestneho národného výboru X.. Fakt, že nehnuteľnosť parcela KNC XXXX/X bola s parcelou KNE XXX v minulosti vlastníkmi rodinných domov súp. č. XXX a súp. č. XXX využívaná ako prístupová cesta, napokon na ohliadke na mieste samom zhodne potvrdili aj obaja odporcovia. Tento fakt vyplýva aj zo zápisu na LV XXXX k.ú. X., v ktorom je ako spôsob využitia parcely KNC XXXX/X uvedené „pozemok, na ktorom je spoločný dvor“. Z uvedeného súd prvého stupňa vyvodil, že navrhovateľka pri realizácii práva prechodu cez parcelu KNC XXXX/X bola dobromyseľná, právo prechodu realizovala v dobrej viere že jej patrí, tak, ako jej právnym predchodcom. Keďže v roku 2007 odporcovia ako podieloví spoluvlastníci parcely KNC XXXX/X, ktorí boli zapísaní ako podieloví spoluvlastníci na základe rozhodnutia o schválení ROEP č. 2/2007-Z1576/07 začali navrhovateľke v realizácii tohto práva robiť prekážky, súd určil, že navrhovateľka je oprávnená cez sporný pozemok prechádzať pešo i vozom a

odporcovia 1/, 2/ sú povinní výkon tohto práva strpieť, nakoľko navrhovateľka právo zodpovedajúce vecnému bremenu prechodu cez parcelu KNC XXXX/X nadobudla vydržaním. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 134 ods. 1 a § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie odporcovia prostredníctvom právnej zástupkyne, ktorí žiadali, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že návrh žalobkyne zamietne. Ako odvolací dôvod uviedli ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní namietali, že navrhovateľka nemohla právo zodpovedajúce vecnému bremenu nadobudnúť vydržaním, pretože sama tvrdila v návrhu na začatie konania, že až do ROEP v roku 2007 mala právo užívať tzv. prístupovú cestu ako jej vlastníka, a teda nemohla byť vykonávateľom práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k vlastnej veci. Pokiaľ navrhovateľka aj vykonávala právo prechodu, toto vykonávala ako domnelá vlastníčka pozemku parcela č. XXXX/X nie ako osoba myslíaca si, že je na právo prechodu oprávnená z titulu vecného bremena, ktoré okrem iného odvodzovala od svojich právnych predchodcov, ale z titulu domnelého vlastníckeho práva. Zároveň je otázne, či navrhovateľka právo zodpovedajúce vecnému bremenu vôbec vykonávala, keď z výpovede svedka L. C. vyplynulo, že medzi parcelou č. XXX a parcelou navrhovateľky, na ktorej je postavený rodinný dom súp. č. XXX vybudoval v minulosti bývalý manžel navrhovateľky oplotenie. Nakoľko k svojim nehnuteľnostiam má priamy prístup z hlavnej cesty, pričom veľké vozidlá v ostatnom období cca 15 rokov dozadu nevyužívala, nepotrebovala v minulosti iný prístup k svojim nehnuteľnostiam než ten, ktorý reálne využíva a stále využívala - priamo z hlavnej cesty. Napokon súd prvého stupňa neprímerane obmedzil odporcov 1/, 2/ vo výkone ich vlastníckeho práva, nakoľko formuláciou výroku umožnil navrhovateľke využívať prechod cez parcelu č. XXXX/X neobmedzene.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcov písomne nevyjadrila.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p., čo do rozsahu a dôvodov odvolania a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 písm. a/ - f/ O.s.p.

V prejednávanej veci odporcovia v podanom odvolaní uvádzajú ako odvolací dôvod ustanovenie § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorom zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

V preskúmvanej veci odvolací súd preskúmal vec z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a dospel k záveru, že súdu prvého stupňa nemožno vyčítať nesprávne právne posúdenie veci. Aj keď z návrhu na začatie konania je zrejmé, že navrhovateľka v ňom uvádza rôzne odporujúce si skutočnosti, keď v návrhu zároveň uvádza, že má právo k sporným pozemkom, vyplývajúce jej z vlastníckeho práva, ako aj z práva vecného bremena, z jej neskorších vyjadrení a postoja je zrejmé, že svoj nárok uplatňuje ako nárok z výkonu vecného bremena, z ktorého hľadiska súd prvého stupňa jej nárok aj právne posudzoval. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v súdnej veci sa jedná o spoločný dvor, tvorený pôvodnými PKN parcelami č. XXX a XXX, z ktorých vlastníckmi PKN parcely č. XXX boli právní predchodcovia navrhovateľky a vlastníckmi PKN parcely č. XXX boli právní

predchodcovia odporcov. Všetky v konaní vykonané dôkazy potvrdili, že už títo právni predchodcovia spoločný dvor využívali ako prístupovú cestu k svojim nehnuteľnostiam, pretože tá časť spoločného dvora, ktorá im vlastnícky patrila, pre riadny prístup k týmto nehnuteľnostiam nebola postačujúca. Skutočnosť, že pôvodná PKN parcela č. XXX a PKN parcela č. XXX bola využívaná ako jediná možná prístupová cesta k rodinným domom súpisné č. XXX, XXX a XXX a príľahlým pozemkom, potvrdili svedkovia O. H., M. G., L. C., ako aj obaja odporcovia; uvedená skutočnosť vyplýva aj z vyjadrení bývalého Miestneho národného výboru X.. Je preto zrejmé, že už právni predchodcovia navrhovateľky nadobudli vecné bremeno, spočívajúce v práve prechodu pešo i vozom po parcele patriacej v súčasnosti odporcom vydržaním a toto právo v zmysle ustanovenia § 151n ods. 2 Občianskeho zákonníka prešlo spolu s prechodom vlastníctva k domu súp. č. XXX a príľahlých nehnuteľností na navrhovateľku a jej bývalého manžela a neskôr na navrhovateľku.

Právny záver prvostupňového súdu, že navrhovateľka je oprávnená využívať právo zodpovedajúce vecnému bremenu - prechodu pešo i vozom po parcele odporcov titulom vydržania, je preto správny, keď vykonaným dokazovaním bolo preukázané naplnenie predpokladov pre jeho vydržania tak ako vyplývajú z ust. § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Odvolačný súd preto odporcami uplatnený odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ nepovažoval za dôvodný.

Preto rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľke, ktorá bola v odvolacom konaní plne úspešná, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnila postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.